

El navegador

Jordi Mallol i Soler

Conte presentat en el 16è Premi de
narrativa curta per Internet TINET

Tinet
www.tinet.cat

El dia del seu aniversari en Marc rep un paquet per correu. No sap identificar bé el remitent però no en fa massa cas perquè darrerament ha comprat força coses per Internet i ja no recorda bé quina és la procedència dels paquets. L'obre i amb sorpresa veu que és un GPS, un navegador d'aquests que es connecten al cotxe. No se li acut ara qui li pot regalar una cosa així! Es llegeix les instruccions i una tarda que té lliure decideix agafar el cotxe i anar-lo a provar. Tria un destí a l'atzar i comença a seguir-ne les indicacions. Al cap d'unes poques ordres però, l'aparell sembla decidir, per si sol, la ruta que ha de seguir el cotxe desviant-se clarament de la direcció escollida. En Marc s'atura al voral, torna programar el navegador i empen la marxa. Però al cap de pocs quilòmetres torna a passar el mateix: el GPS el vol portar per un altre camí. I això li torna a passar tantes vegades com ho intenta. Finalment, fastiguejat, decideix tornar a casa i enterrar el maleït aparell al fons d'un calaix: és evident que no funciona!

Després d'aquesta experiència a en Marc li ve la necessitat de tenir un navegador d'aquests que funcioni com cal! Dit i fet. Se'n compra un i aquesta vegada si que el nou aparell el porta on ell vol. I de fet, l'amortitza prou perquè en Marc, per la seva feina, ha de fer molts desplaçaments en cotxe. Mentrestant l'altre GPS, l'obsequi misteriós, resta oblidat al fons del calaix.

Han passat força anys des que en Marc va marxar del seu poble i va venir aquí lluny, molt lluny per començar de nou. Li va semblar que això seria la solució, la sortida a una situació personal que, amb el temps, s'havia anat encallant. Però no ha estat així. Amb els anys han tornat a sortir els dubtes, les vacil·lacions i una mena de neguit

existencial sembla voler tornar a aflorar. La feina, que li pren moltes hores, li sembla monòtona i poc estimulant i les seves relacions personals són poc estables, massa superficials. Li sembla que torna a estar encallat, com quan va marxar de casa, fa tant de temps. El clima gris i fred de país l'aclapara i es passa molts vespres escarxofat al sofà mirant la televisió o, en el millor dels casos, sentint música mentre fulleja llibres que no acaba mai de llegir. Els dies passen i en Marc haurà de fer alguna cosa per sortir d'aquest ensopiment.

Una tarda de diumenge, remenant uns mapes de carreteres, de cop i volta recorda aquell GPS que va rebre i que no funcionava. I una idea comença a prendre forma dins el seu cap. Si, fer-ho! Seguir aquelles indicacions, aquella direcció desconeguda. Impulsivament comença a fer una mica de maleta, a agafar quatre coses. “Per què?” es pregunta “Per què haig de suposar que aniré lluny?” Però no vol pensar, ja fa una estona que només obeeix impulsos. Un cop ho té tot enllestit tanca el pis i baixa al garatge. Entra al cotxe, instal·la el navegador i escull un destí, un qualsevol. “Després farà el que voldrà!” pensa. Engega el vehicle, surt de l'edifici i comença a circular per carrers coneguts i, ara si, ara segueix les instruccions que li dona la màquina. La veu càlida i agradable de la noia el guia, sense cap mena de dubte, cap a la sortida de la ciutat, on comencen les grans autopistes. Pren una autovia que segueix una direcció sud-oest. La tarda s'ha fet vella i arriba l'hora del capvespre amb un cel rogent, cobert de núvols. Ja ha fet una bona colla de quilòmetres i haurà de fer un pensament i parar a sopar i dormir. Ho fa en un d'aquests hotels impersonals de carretera. Quan aparca el cotxe intenta novament “llegir” les indicacions del navegador (cap a on va, quants quilòmetres falten, ...)

però no se'n surt i ho deixa córrer. Definitivament no entén aquest aparell!

L'endemà, ben d'hora, torna a emprendre la marxa. Travessa paisatges verds i monòtons, suaument ondulats. L'horitzó, sempre imprecís, es perd en una boirina espessa. I així passen molts quilòmetres, moltes hores i una sola obsessió: seguir endavant, cap a on sigui que el vulgui portar el maleït aparell! I, a poc a poc, gairebé imperceptiblement, el país comença a canviar. Apareixen els primers lloms de muntanyes que van esdevenint cada cop més alts. Al fons, a l'horitzó, ja es retalla imponent, una gran serralada. I per primer cop té una intuïció. Per primer cop pensa que “sap” on va. Efectivament la carretera mena directe cap a les grans muntanyes. Reconeix, recorda alguns pobles que travessa. El paisatge esdevé progressivament familiar. I quan entra a la capital comarcal creuant els seus populosos carrers ja no té cap mena de dubte: està tornant a casa. L'acollidora veu del navegador el guia pels carrers de la Vila i ell es deixa endur pel joc. Sortint del poble enfila la carretera comarcal que comença a pujar tot fent ziga-zagues amunt, amunt! Reconeix cada revolt, cada raconada, cada roca, cada clapa de bosc. Ha fet aquest camí tantes vegades!

El sol es pon darrere les muntanyes quan arriba al poble, el darrer de la carretereta. Quatre cases. Atura el cotxe a l'entrada i, per primer cop en tot el viatge, es queda dubtant: no hi vol entrar. A més el GPS diu que cal prendre la pista i seguir enfilant muntanya amunt. No s'ho pensa dues vegades i es desvia a la dreta tot agafant el camí de terra. “Amb tant poca llum no em fa cap gràcia fer aquesta maleïda pista!” pensa. I efectivament al cap de

pocs quilòmetres comencen els sots, les roderes i algun bassal intempestiu i a en Marc li cal posar els cinc sentits en la conducció. El capvespre avança ràpid i les muntanyes es retallen cada cop més altes mentre segueix pujant per la sinuosa pista.

Quan arriba, rebentat, atura el cotxe a un costat de l'era deixant-se, sense voler el contacte encès de manera que l'aparell va repetint insistentment: "Ja heu arribat, ja heu arribat". "Prou!" pensa, i apaga el contacte. Un silenci dens envaeix la cabina orfe ara del soroll familiar i acollidor del motor. Només sent la seva respiració forta i compassada. A través del vidre contempla la casa il·luminada encara per la darrera claror del dia. Està igual, tal i com ell sempre l'ha recordat, tal i com era quan va marxar. Lentament surt del cotxe i es recolza al costat del capó notant l'escalfor del motor a l'esquena. No deixa de mirar la casa. Fins ara, mentre viatjava, estava expectant i procurava no pensar en res, deixant-se endur per la inèrcia del viatge. Però això s'ha acabat de cop. Ara el seu cervell comença a anar a tota velocitat barrejant records del passat amb la imatge estàtica que té davant els ulls. Se li fa difícil ordenar tots els pensaments, totes les sensacions que es precipiten dins el seu cap. La casa, la Maria, els veïns (en Mateu i la Clara), el poble, la muntanya. Tornen tots els bons moments, les il·lusions, els errors, les ferides mal tancades. Veu clar que no pots marxar si has deixat coses per acabar, temes pendants.

Torna a fixar-se en la casa i el seu entorn. Tot està en bon estat, com si algú s'hagués encarregat de mantenir-ho tots aquests anys. Qui ha estat? Què volen en realitat? Qui l'ha fet venir fins aquí? Són preguntes fàcils, massa fàcils. El que s'ha de preguntar de veritat és què pensa fer

ara. Ja ha arribat fins aquí i ha trencat amb la vida anterior. Intueix que haurà de refer moltes coses, esmenar els errors, refer els ponts. Tornar a començar. El començament dels començaments.

En Marc juguineja amb el clauer als dits. Tots aquests anys ha portat sempre la clau d'aquesta casa al costat de les altres del pis, del garatge, del cotxe. Potser tenia un sentit fer-ho. A poc a poc s'allunya del cotxe i avança cap a la porta, fa girar la clau al pany i, amb decisió, entra.

Primera edició en ePUB i PDF: desembre de 2013.

Aquest relat fou presentat en la 16a edició del Premi de narrativa curta per Internet TINET, inclòs dins el cartell de Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2012-2013 convocat per l'Ajuntament de Tarragona, Òmnium Cultural del Tarragonès i el Centre de Normalització Lingüística de Tarragona, amb el patrocini de la Diputació de Tarragona.

Publicat a www.tinet.cat.

Distribució sota llicència "[Reconeixement – No Comercial – Sense Obra Derivada \(by-nc-nd\) 3.0 Espanya](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/)" de Creative Commons.

